

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

LXXIX. Officinam vnguentarium Amor instituit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

210 BALDVINI CABILLIAVI LIBER V.

Rursus at vmbroso palles ceu Cynthia vultu,
Quam propior rapidis torret Eoūs equis:
Nescia nam tangis, nec conscia tangis I E S V M,
Et paris hinc noctem, dux iubar vnde legas:
Vitalesque tui Solis redeuntis ad ignes
Luna files. heu! te mortis eclipsis habet,

L X X V I I I.

Violas sub Cruce legens MAGDALENA ab spinā vulneratur.

M A G D A L I S infestis circūm vallata sariſſis,
Mors vbi ferali sub trabe dira ſedet,
Carpebat violas, quas Martius educat annus;
Carpentem violas improba ſpina ferit:
(Hæc Crucis exciderat ſpinosā forti coronā)
Magdalisa exclamat ſaucia, clamat amans:
Sentio dulce mei pignus dotale doloris,
Spinigerā ē filiuā quod mihi misit Amor.
Omen ab euentu: blando cruor emicat iectu;
Cumque cruce, pari lacryma rore fluit.
Opto, ſimul voueo, mihi dos comes omnibus
horis
Sit pia ſpina; meus iam rosa ſanguis erit.

L X X I X.

Officinam vnguentariam Amor instituit.

H I R S V T V M malē culta caput, malē compa
capillos,
Quò quoſo proripis gradum,
Pra-

Præcipitiique ruis cursu per deuia rerum?
Ad nundinas, ad nundinas?
Et quasnam? ambitio tibi an empturit aurea
gemmas,
Siue annulos cum torquibus?
Anne foro Cyprio speculum & cum pectine
plectrum
Vis emptitare, & spongiam?
Tale nihil spiras, insana choragia mundi
Fastidiosa despuis.
Te nouus ardor edit: sagi canis instar, odoras
Venaris auras vndevis;
Arabicasque sagax passim rimare tabernas,
Et officinas Indicas.
Quid tantum sat agis rerum, & fora cuncta per-
eras,
Par mobili trocho & rotæ?
Institor ecce sedet bene-olens, bene-olente ta-
bernâ,
Indisque inerrat mercibus.
Haud vlli vberiore seges fluit India paratu,
Manusve manat largior.
Heus tu! non audis? surdas Amor adstrepit aures,
Prensans laciniâ stolam;
Inclamatq; frequens: En raro è germine myrrha,
Nardus, crocu'que, & cinnamum.
Quis siet hic rogitas? Amor ille venustus I E S V
Alumnus, & Diuûm decus.
Hic casia, hic costus, crocus hic, & puber amomū,
Hic cinnamomum, & balsamum.
Et quot Amor tibi verba serit fragrante labello,
Tot crede fundi aromata.

Sar

Sat scio te Sponsus pulcherrimus vrit, & vrit
 Cor saucium grauis pudor.
Quid tibi vis? edic. Amor indicat, esse fidelem
 Nardum; an liceris nardinum?
Sic est: quo pretio? Totū cedò Magdali mundum,
 Si nundinari mens siet.
Turbida num palles? totū das prodiga mundum,
 Venale nardi in præmium;
Commutasque chelyn, pepla, plectra, monilia,
 torques,
 Cum nardinâ spicâ, & croco.
Sic iam dotis inops, comptu sine, & indiga cultûs,
 Nudo vagaris vertice;
Non retinens piëtis Sicyonia dædala plantis
 Obstragulo sub aureo,
Nec tereti vittâ gemmantes vincit capillos,
 Nec torque amœna gemmeo.
Et vaga sicut eras, sine torque, peplóve vel ostro,
 Præceps Dei inuolas torum:
Nec nisi cinnameos apportas nuda liquores,
 Queis perplusa Dei caput.
Credo, pio cùm lœta croco sic vngis amantem,
 Fragrans in vnguen verteris.
Nónne tibi cerâ cor mollius ardet, & omni
 Nardo suauius liquet?
Castus odoratos certè tibi fletus in imbræ
 Distillat orbe in vitro.
Quotquot enim sacer haurit Amor, funditque
 liquores,
 Succis odoris imbuit.

Semper